

til Anvendelse, skal den kongelige Stadfæstelse (§ 5) og Opgaven (§ 6) thinglyses sammen med Egtefæstet. Derhos maa det bekyndtgjøres i den almindelige Kundgjørelsestidende, at saadan Egtefæstet er oprettet, med Angivelse af, inden hvilken Jurisdiktion den er eller vil blive thinglyst. Indtil Thinglysning og Kundgjørelse har fundet Sted, er Egtefæstet kun forbindende for Egtefællerne selv og deres Arvinger.

§ 5.

Før at Egtefæstet, hvorved bestemmes Forandring i, Tillæg til eller Ophævelse af Ektefæstet oprettet Ektefæstet, skal blive gyldig, kræves kongelig Stadfæstelse.

Bestemmelse, afgiven af Arvelader i Henhold til § 20 om, at Arvemidler skal blive Arvinges Særeie, kan ikke forandres ved Ektefæstet eller anden Overenskomst mellem Ektefæller.

§ 6.

Bliker ved Ektefæstet efter § 4 nogen Del af Fællesformuen udsøndret som Særeie eller nogen Del af den ene Ektefælles Særeie overdragen den anden eller Fællesboet, maa der vedlægges en Opgave, som ved nøiagtig specificeret Angivelse af Eiendele og deres Værdi samt Forpligtelser viser, at ved Ektefæstets Thinglysning den ved Overenskomsten formindskede Formuemasse tilfaldt sammen med, hvad den for Sjælben onfsvarlige Ektefælle ellers eier og kan raade over, er utvivlsomt tilstrækkeligt til at dække alle Vedkommendes Forpligtelser. Opgaven maa være godkjendt af paalidelige Mænd, forsaavidt angaar Værdisættelsen af Eiendele.

§ 7.

Den, som paa den Tid, da Ektefæstet efter § 4 er traadt i Kraft, havde Fordring paa Fællesboet, kan efter forgjæves at have søgt Dækning hos den af Ektefællerne, som har overtaget Forpligtelsen, holde sig til, hvad der ved Ektefæstet er tillagt den Anden, medmindre det bevises, at den, som har overtaget Forpligtelsen, beholdt tilstrækkelig Formue tilbage til at dække alle af ham overtagne Forpligtelser.

§ 8.

Ovenstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Ektefæstet, hvorved Ektefællerne under Ektefæstet kommer overens om, at hvad der senere tilfalder nogen af dem ved Arv eller Gave, skal blive dennes Særeie. Saadan Ektefæstet thinglyses ved den Jurisdiktion, hvor Ektefællerne paa Thinglysningstiden har sin Bolig, og træder i Kraft fra Thinglysningen.

§ 9.

Enhver Ektefæstet, hvorefter fast Eiendom udelukkende skal tilhøre den ene af Ektefællerne eller Rettighed over saadan forbeholdes en af dem, bliver at thinglyse ved den Jurisdiktion, inden hvilken Eiendommen er beliggende. Forsømmelse heraf medfører dog ikke Ektefæstets Ugyldighed.

Erhverver den ene af Ektefællerne Eiendommen under Ektefæstet, behøver den mellem dem oprettede Ektefæstet ikke at thinglyses ved den Jurisdiktion, hvor Eiendommen er beliggende, saafremt det udstedte Hjemmelsbrev tilstrækkelig viser, at den bliver Vedkommendes Særeie.

§ 10.

Er den i forrige § omhandlede Thinglysning af Ektefæstet ikke foregaaet, og den Ektefælle, hvem Eiendommen ikke tilhører, sælger, bortgiver, bortleier eller pantsætter samme til nogen, som ikke bevislig vidste, at samme tilhørte den anden Ektefælle, eller hvis nogen af førstnævnte Ektefælles eller Fællesboets Fordringshavere gjør Indførsel i Eiendommen, saa staaer Skjødet, Leiekontrakten, Pantebrevet eller Indførselen ved Magt, hvis samme bliver thinglyst før Ektefæstet. Kommer den ene Ektefælles Bo under Konkurs, gaar den Eiendom, som da tilhører den anden Ektefælle, ind i Boet, forsaavidt fornødiges til Kreditorernes Fuldgjørelse, medmindre Ektefæstet er indleveret til Thinglysning, før Begjæring fremsattes om, at Boet skulde tages under Konkursbehandling.